

Χαιρετισμός

ὑπό τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί Πάσης Ἑλλάδος

κ. ΙΕΡΩΝΥΜΟΥ

στήν Ἡμερίδα τῶν στρατιωτικῶν Ἱερέων

τήν 28^η Ὀκτωβρίου 2010

Ἐξοχώτατε κ. Ὑπουργέ,
Σεβασμιώτατοι ἅγιοι Ἀρχιερεῖς,
κ. Ἀρχηγέ ΓΕΕΘΑ,
κύριοι Ἀξιωματικοί,
ἀγαπητοί Πατέρες,

Χαίρομαι γιά τήν παρουσία μου στήν πρώτη Σύναξη καί Ἡμερίδα τῶν Κληρικῶν πού ὑπηρετοῦν στόν Στρατό, καί τήν ὁποία διοργανώνει ἡ Ἐκκλησία, ὕστερα ἀπό ἀπόφαση τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας μας. Τήν εὐθύνη γιά τήν διοργάνωση ἀνέλαβε ἡ Εἰδική Συνοδική Ἐπιτροπή Εἰδικῶν Ποιμαντικῶν Θεμάτων καί Καταστάσεων, σέ συνεργασία μέ τήν Ἐθνησκευτική Ὑπηρεσία τοῦ Στρατοῦ. Ἡ Ἱερά Σύνοδος ἀποφάσισε τήν διοργάνωση αὐτῆς τῆς Ἡμερίδος, γιατί προσδοκᾷ ὅτι θά ἐξαχθοῦν σημαντικά συμπεράσματα γιά τήν καλύτερη ποιμαντική διακονία σας στό Στράτευμα.

Ἀνησχόλησε σοβαρά τόσο τήν Ἱερά Σύνοδο ὅσο καί τήν Εἰδική Συνοδική Ἐπιτροπή ἡ διοργάνωση αὐτῆς τῆς Ἡμερίδος. Ὁ πρωταρχικός λόγος εἶναι ἡ ἀγάπη καί πρὸς τοὺς Ἱερεῖς πού ὑπηρετοῦν στό Στράτευμα καί πρὸς αὐτά τὰ στρατευμένα παιδιά τῆς Πατρίδος μας. Παρῆλθε ἰκανό χρονικό διάστημα κατὰ τό ὁποῖο μελετᾶμε τήν διοργάνωση τῆς παρουσίας Ἡμερίδος, γιατί δέν ἐπιθυμούσαμε οὔτε τήν ἄκαιρη παρέμβασή μας στό ἔργο τό ὁποῖο ἐπιτελεῖτε, ἀλλά οὔτε καί τήν ἐκ τοῦ μακρόθεν θέασή του, πράγμα πού θά μπορούσε νά θεωρηθῆ ὡς μιά ἀδιαφορία τῆς διοικούσης Ἐκκλησίας γιά σᾶς. Ἄλλωστε στό ἄρθρο 2 τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος διαλαμβάνεται ὅτι «ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος συνεργάζεται μετά τῆς Πολιτείας, προκειμένου περὶ θεμάτων κοινοῦ ἐνδιαφέροντος, ὡς τὰ ... τῆς ἐν τῷ στρατεύματι Ἐθνησκευτικῆς ὑπηρεσίας».

Είναι αλήθεια ότι η ποιμαντική σας διακονία στο Στράτευμα έχει μια ιδιαιτερότητα. Είστε Ίερείς τῆς Ἐκκλησίας, ἔχετε κανονική Ίερωσύνη, τὴν ὁποία λάβατε ἀπὸ τοὺς Ἐπισκόπους, ἀλλὰ ἐργάζεσθε στὸν Στρατὸ κάτω ἀπὸ εἰδικούς Κανονισμούς, ὁπότε ἀπαιτεῖται ἰδιαίτερη διάκριση καὶ ποιμαντική μέριμνα. Πάντως, δίδεται σήμερα ἡ δυνατότητα νὰ ὑπάρχη αὐτὴ ἡ ἐπικοινωνία μεταξύ μας, νὰ ἀκουσθοῦν ἐνδιαφέρουσες εἰσηγήσεις καὶ νὰ γίνῃ ἐποικοδομητικὴ συζήτηση.

Εἶναι γνωστὴ, ἀπὸ διάφορες μελέτες, ἡ ἱστορία τῶν Χριστιανῶν Ίερέων στὸν Στρατὸ, ἀπὸ τὰ πρῶτα μαρτυρικὰ χρόνια τῆς Ἐκκλησίας, κατὰ τὴν βυζαντινὴ περίοδο καὶ κατὰ τοὺς ἐθνικούς ἀγῶνες πρὸ καὶ μετὰ τὴν Ἐθνεγερσία τοῦ '21, ἀλλὰ καὶ πρόσφατα. Τὸ σῶμα τῶν στρατιωτικῶν Ίερέων προσέφερε πολλά στὸν Στρατὸ καὶ τὴν Πατρίδα, σὲ ὧρες μάχης καὶ εἰρήνης, καὶ αὐτὸ τὸ ἔκανε μὲ αὐτοθυσία, προσφορά ἀγῶνων καὶ αἱμάτων καὶ μὲ διαφόρους τρόπους, ὅπως μὲ ἀγιαστικὲς πράξεις, ὁμιλίες καὶ προσωπικὴ ἐπικοινωνία, τόσο στοὺς ἀξιωματικούς ὅσο στοὺς ὀπλίτες. Μὲ τὴν ἀναφορά μου αὐτὴ θέλω νὰ τιμῶ, στὰ πρόσωπα τῶν συνταξιούχων στρατιωτικῶν Ίερέων ποὺ βρίσκονται ἀνάμεσά μας αὐτὴν τὴν ὥρα, ὅλους τοὺς στρατιωτικούς Ίερείς ποὺ ἐργάσθηκαν ἀποδοτικὰ μὲ ἡρωϊσμό, αὐτοθυσία καὶ ἀγάπη πρὸς τὴν Πατρίδα καὶ τὴν Ἐκκλησία. Βεβαίως, ἡ Ἐκκλησία τιμᾷ καὶ σᾷς, ποὺ εἶσθε ἐν ἐνεργείᾳ στρατιωτικοὶ Ίερείς καὶ συνεχιστὲς ἀξίων προκατόχων σας.

Τὸ ἔργο σας εἶναι σημαντικό, γιατί ἔχετε κάτω ἀπὸ τὴν εὐθύνη σας τοὺς νέους μας καὶ χωρὶς νὰ ἐμπλέκεσθε σὲ ἐφημεριακὰ ἢ ἄλλα καθήκοντα, εἶσθε ἀφιερωμένοι ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία μας στὴν ἀναζήτηση καὶ ὑποστήριξη τῶν δοκιμαζομένων τέκνων Τῆς, τῶν νέων παιδιῶν, ποὺ ἀποτελοῦν τὸ εὐαίσθητο κομμάτι τῆς κοινωνίας μας. Καὶ εἶναι γνωστὸν ὅτι οἱ νέοι μας, κυρίως οἱ στρατευμένοι, ἔχουν σήμερα πολλά προβλήματα καὶ ἐρωτηματικά, εἰδικὰ στὴν δύσκολη αὐτὴ περίοδο τῆς ζωῆς τους, ποὺ βρίσκονται μακριὰ ἀπὸ τὸ οἰκογενειακὸ τους περιβάλλον καὶ ἀντιμετωπίζουν τίς δυσκολίες καὶ τίς ἀπαιτήσεις τῆς στρατιωτικῆς ζωῆς, ἀλλὰ καὶ πολλά ἄλλα κοινωνικά καὶ οἰκονομικά ἀδιέξοδα.

Εἶμαι βέβαιος ὅτι ἡ παροῦσα Ἡμερίδα θὰ ἀναδείξῃ καὶ θὰ βελτιώσῃ τὸν τρόπο τῆς ποιμαντικῆς διακονίας σας στὸν στρατὸ καὶ τὴν προσφορά τῆς Ἐκ-

κλησίας μας στά στρατευμένα παιδιά της. Όλοι μας όφείλουμε, μέ τόν λόγο μας, ιδίως μέ τό παράδειγμά μας, μέ τήν πίστη καί τήν έμπιστοσύνη μας στόν Θεό, νά έμπνέουμε τήν παρηγοριά καί τήν έλπίδα στους άνθρωπους, τήν έγκαρτέρηση καί τήν ύπομονή καί γενικά νά παρουσιάζουμε τό ίλαρό πρόσωπο τής Έκκλησίας, πού εἶναι έκφραση τής μεγάλης αγάπης τοῦ Θεοῦ πρὸς τούς άνθρωπους.

Τό μόνο εύκολο σέ κάθε Ποιμένα εἶναι νά καυτηριάξη τά κακῶς κείμενα στήν κοινωνία, νά έλέγχει διάφορες καταστάσεις, οἱ όποῖες εἶναι αντίθετες μέ τίς δικές του πεποιθήσεις καί νά έκτελεῖ ρόλο εἰσαγγελικό. Όμως μιά τέτοια προσπάθεια δέν εἶναι ώφέλιμη καί άποδοτική. Οἱ Κληρικοί πρέπει νά παρηγοροῦμε τόν λαό, σύμφωνα μέ τήν προτροπή *«παρακαλεῖτε, παρακαλεῖτε τόν λαόν μου, λέγει ό Θεός. ίερεῖς, λαλήσατε εἰς τήν καρδίαν Ἱερουσαλήμ, παρακαλέσατε αὐτήν»* (Ήσ. μ' , 1). Εἰδικῶς αὐτό πρέπει νά γίνεται στους στρατευμένους νέους, οἱ όποῖοι χρειάζονται τήν αγάπη καί τήν στοργή μας.

Τελειώνοντας, θά ήθελα νά εύχαριστήσω όλους όσοι συνετέλεσαν στήν διοργάνωση αὐτῆς τῆς Ἡμερίδος, νά επαινέσω τούς πολιτικούς καί στρατιωτικούς σας Ἡγήτορες γιά τήν συμπαράσταση καί διευκόλυνση τοῦ ποιμαντικοῦ, έκκλησιαστικοῦ καί κοινωνικοῦ ἔργου σας, καθώς καί τήν παρουσία τους σήμερα στήν Ἡμερίδα αὐτή. Νά εύχαριστήσω τά μέλη τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Εἰδικῶν Ποιμαντικῶν Θεμάτων καί Καταστάσεων καί τόν Γραμματέα της, ἡ όποία Ἐπιτροπή, ὑπό τήν καθοδήγηση τοῦ Προέδρου αὐτῆς, Σεβ. Μητροπολίτου Ναυπάκτου καί Ἀγίου Βλασίου κ. Ἱεροθέου, ὄχι μόνον εἶχαν τήν εὐθύνη γιά τήν διοργάνωση αὐτῆς τῆς Ἡμερίδος, ἀλλά ένδιαφέρονται καί γιά ἄλλα παρόμοια ποιμαντικά θέματα. Ἐπίσης, θά ήθελα νά εύχαριστήσω τούς Εἰσηγητάς τῆς Ἡμερίδος, πού κοπίασαν γιά νά έκφέρουν τήν ποιμαντική καί ἐπιστημονική τους πείρα, πού θά διευκολύνη όλους μας στό εύαίσθητο αὐτό ἔργο.

Εὐχομαι εὐόδωση τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἡμερίδος καί ἡ Ἱερά Σύνοδος θά μελετήση τά Πορίσματα τά όποῖα θά ἔξαχθοῦν γιά τήν ώφέλεια ὄλων μας.